

der er mange løse Rygter ude. Dog tror jeg ogsaa, der finder ikke saa ringe Misbrug Sted, ofte maaske til en vis Grad i god Tro. Det er Misbrug, naar der oppebæres Understøttelse af en, som ikke er arbejdsløs eller af andre Grunde ikke bør have Understøttelse, og det er Misbrug, naar en arbejdsløs faar Understøttelse af offentlige Midler uden strengt taget at have det fornødent. Her maa man selvfølgelig se bort fra de Tilfælde, hvor der er Tale om Forsikring, men hvis Understøttelsen gaar udover Forsikringen, hvis Forsikringen er opbrugt, og Hjælpkasserne virker automatisk, kan det ske, at der bliver givet Understøttelse paa Steder, hvor det ikke strengt taget er fornødent, og dette maa i saa vanskelige Tider som de nuværende ogsaa regnes for Misbrug; derfor er alle interesserede i en effektiv Kontrol. Kontrolbestemmelser, som Arbejderne selv kan godkende, har her en meget stor Fordel, og jeg maa derfor lægge megen Vægt paa, at de Kontrolbestemmelser, der indføres, bliver saadanne, som er godkendt af Arbejdernes Repræsentanter; det vil selvfølgelig give dem en stor moralsk Styrke, naar Loven skal praktiseres.

Med Hensyn til Ledelsen foreslaar Ministeren et nyt Princip, idet han foreslaar at nedlægge to Embeder og oprette tre. Jeg frygter for, at den af Ministeren foreslaaede Ordning, hvis denne Lov kommer til at gælde i normale Tider med en forholdsvis ringe, forhaabentlig ganske ringe, Arbejdsløshed, da vil vise sig at være et for stort, for dyrt, for vidtløftigt Apparat. Jeg kunde tænke mig Muligheden af at tilvejebringe det Samarbejde, som jeg er enig med Ministeren i paa det nøjeste bør finde Sted mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedskasserne, paa en simple og enklere Maade, f. Eks. derved, at Chefen for det sociale Departement i Indenrigsministeriet var den, som tilvejebragte Samarbejdet og Fællesskabet. De Veje, som mit Partis Ordfører i Folketinget har anvist, synes mig ogsaa meget fremkommelige, og jeg henstiller dem til velvillig Overvejelse i det kommende Udvalg.

Det er min Opfattelse, at dette Spørgsmaal ikke egner sig til at dele Partierne, ikke egner sig til politisk Strid. Saaledes som det hidtil har været praktiseret, har alle Partier haft Ansvaret derfor, der er ikke sket store Brud ved Overgangen fra den ene Regering til den anden, og alle Partier har hidtil stemt for de Vedtagelser, der her har fundet Sted. Naar jeg tror, det ikke egner sig til Strid, og at man bør tilstræbe Enighed derom, er det, fordi de Grundprincipper, hvorpaa

denne Lovgivning maa bygge, ganske sikkert er fælles for alle, idet de nemlig er disse: 1) uforskyldt Arbejdsløshed forpligter Samfundet til at støtte først og fremmest Forsørgere, der ikke i samme Grad som Ikke-Forsørgere kan være mobile og selv gøre et væsentligt Arbejde for at skaffe sig Beskæftigelse, og 2) ingen bør have Understøttelse af det offentlige, som selv kan skaffe sig det nødvendige til Livets Ophold. Dette maa være en Grundregel ikke mindst for Ungdommen, idet det gælder om at styrke det Selvforsørgerinstinkt, som alle Mennesker naturligt har, og hvis Bevarelse er aldeles afgørende for Samfundets Tilværelse, navnlig i Tider som disse, hvor vor Verdensdel er blevet saa ludfattig, som den er. Jeg tror, at disse to Grundprincipper er fælles for Medlemmerne af alle Partier, og jeg kan derfor heller ikke tro, at naar den historiske Sammenhæng er den, at vi altid har arbejdet sammen, altid har stemt sammen — om vi end ikke altid har været lige rede til at tage det Ansvar, som vor Stilling i denne Sag paalægger os —, saa maa der kunne opnaas Enighed. Det vil for den praktiske Udførelse ganske sikkert være det lykkeligste og bedste, og det er mit Haab, at man i Udvalget skal kunne naa dertil.

Carl F. Madsen: Der blev af det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) hentydet til Udtalelser, som blev fremsat forleden under Forhandlingerne om Grundforbedringslovforslaget, og det ærede Medlem udtalte, at trods de skarpe Udtalelser, der da var faldet, vilde han dog være med til at forhandle om den foreliggende Sag i Fordragelighed, men han føjede til, at han ikke kunde fravige Principperne i det foreliggende Lovforslag. Efter Udviklingen i det ærede Medlems Tale fik jeg ogsaa Indtryk af, at han vilde opretholde de Hovedprincipper, der er nedlagt i det foreliggende Lovforslag, og hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem ret, kan man sagtens sige, at man vil være forhandlingsvenlig, thi saa betyder det ikke meget, saa er det kun Ord. Det er imidlertid ikke saa meget Ord, vi har Brug for, som det er Handling, og det, vi ønsker skal fremgaa af de Forhandlinger, der skal føres her, er, hvorvidt man mener at kunne imødekomme Arbejdernes Interesser paa de Punkter, hvor det er nødvendigt; uden dette bliver det ikke muligt at komme til en Forstaaelse. Det maa endvidere tilføjes, at naar man har Følelsen af, at en Stand indenfor vort Samfund bevidst søger at underlægge sig en anden Stand,